

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Adam Bojko
Protokolant	stażysta Marta Skulmowska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z powództwa N. P.

przeciwko (...) Zespołowi (...) w P.

o zadośćuczynienie, rentę i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość

I. zasądza od pozwanego (...) Zespołu (...) w P. na rzecz powódki N. P.:

1. kwotę 550 000 (pięćset pięćdziesiąt tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty;
2. kwotę 172 018,92 (sto siedemdziesiąt dwa tysiące osiemnaście i 92/100) zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 22 sierpnia 2012 r. do 22 sierpnia 2015 r. z ustawowymi odsetkami od dnia 8 września 2015 r. do dnia zapłaty,
3. rentę na zwiększone potrzeby w kwocie 4 894,97 (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt cztery i 97/100) złotych miesięcznie poczynając od 23 sierpnia 2015 r. i na przyszłość, płatną z góry do dnia 10 –go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek raty;

II. ustala, że pozwany (...) Zespół (...) w P. będzie ponosił odpowiedzialność wobec powódki N. P. za skutki zdarzenia z dnia 31 marca 2008 roku, które wystąpią w przyszłości;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym podpunkt dwa rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 36 000 (trzydzieści sześć tysięcy) zł;

V. nadaje wyrokowi w punkcie pierwszym podpunkt trzy rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1 000 (jeden tysiąc) zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 10 –go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek raty;

VI. zasądza od pozwanego (...) Zespołu (...)

w P. na rzecz powódki N. P. kwotę 9 442 (dziewięć tysięcy czterysta czterdzieści dwa) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VII. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Zespołu (...) w P. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w P. kwotę 44 925,08 (czterdzieści cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia pięć i 08/100) zł tytułem należnych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;

VIII. odstępuje od obciążenia powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa.

Sygn. akt I C 173/12

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka N. P. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową E. P. w pozwie wniesionym w dniu 23 grudnia 2011 r. przeciwko Szpitalowi (...) w P. zażądała zasądzenia od pozwanego kwoty 750 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z nieprawidłową opieką okołoporodową, co w konsekwencji doprowadziło do powstania u niej niedotlenienia mózgu powodując jej niepełnosprawność wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 31.03.2008 r. na przyszłość oraz zasądzenia od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 14 400 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwany (...) Zespół (...) w P. w odpowiedzi na pozew nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem wstępnym wydanym w dniu 8 kwietnia 2014 r. Sąd uznał roszczenie za usprawiedliwione co do zasady. Wyrok wstępny uprawomocnił się.

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 28 sierpnia 2015 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 199 195,20 zł tytułem skapitalizowanej renty związanej ze zwiększonymi potrzebami za okres od 22 sierpnia 2012 r. do 22 sierpnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 7 dnia po dniu doręczenia pisma rozszerzającego powództwo pozwanemu oraz o zasądzenie kwoty 5 533,20 zł tytułem comiesięcznej renty związanej ze zwiększonymi potrzebami począwszy od dnia wniesienia pisma na przyszłość, płatnej do rąk jej przedstawiciela ustawowego do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami.

W uzasadnieniu pisma podniosła, że na kwotę żądanej renty składają się następujące wydatki: 96,10 zł – stałe koszty leków (S., K.) oraz strzykawek służących do podawania pokarmu, a także kosztów zakupów leków przeciwpadaczkowych, 187,13 zł – koszty wyżywienia, na które składają się: 20 deserków (...) x 1,75 zł = 35 zł, 22 soki dla dzieci (...) x 1,59 zł = 34,98 zł, 10 słoików (...) x 4,99 zł = 49,90 zł, 10 deserków mlecznych x 3,59 zł = 35,90 zł, 3 kasze ryżowe x 10,45 zł = 31,35 zł, 149,97 zł – koszty 3 opakowań pieluch, 2 100 – koszty rehabilitacji (1 godz. dziennie x 70 zł x 30 dni = 2 100 zł), 3000 zł koszty sprawowania opieki (10 godzin x 10 zł x 30 dni).

Pozwany uznał powództwo o rentę do kwoty po 1 000 zł miesięcznie, w tym także za okres objęty kapitalizacją, a w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka urodziła się (...) z masą ciała 3700 g w stanie klinicznym ciężkim – w 1 minucie życia oceniona na 1 pkt, w 10 minucie życie – na 7 pkt w skali Agar. Noworodek był wiotki, z sinicą uogólnioną, bez własnego napędu oddechowego. U dziecka obserwowano wzmoczone napięcie mięśniowe. Podczas konsultacji neurologicznej rozpoznano: małogłowie wtórne, ciężką encefalopatię po niedotlenieniu okołoporodowym, nieprawidłowe odruchy niemowlęce, mózgowie porażenie dziecięce – niedowład połowiczny obustronny. W 31 marca 2008 r. powódka została wypisana do Instytutu (...) w Ł. w stanie zagrożenia życia, występowały bezdechy, sinica. Powódka została przyjęta do Oddziału Intensywnej Terapii i Anestezjologii Szpitala (...) w Ł. i leczona z rozpoznaniem zamartwicy i zapalenia płuc. W badaniu neurologicznym stwierdzono oczopląs pionowy, następnie poziomy, odgięciowe ułożenie ciała, wybitnie wzmoczone

napięcie mięśniowe, brak odruchów noworodkowych. Od 15 kwietnia 2008 r. do 25 kwietnia 2008 r. powódka przebywała w Klinice (...) w Ł. Szpitala (...) z rozpoznaniem: encefalopatii niedokrwienno – niedotlenieniowej, rozmiękania podpajęczynówkowego po zamartwicy, zapalenia płuc. Zastosowano leczenie farmakologiczne oraz zalecono opiekę w (...) w celu usprawniania oraz w Poradni Neurologicznej.

/dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 55 -57, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 58 -60, wypisowe badanie noworodka k. 304, obserwacje w oddziale noworodkowym k. 304 odwrot, stan noworodka po urodzeniu k. 305, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki E. P.: protokół: k. 356 odwrot, k. 358, adnotacje: 00:25:19 – 00:29:06/

Od 5 maja 2008 r. powódka pozostaje pod opieką (...) –Rehabilitacyjnego (...) w P.. Od 9 lutego 2009 r. była leczona w Prywatnym Gabinetie Neurologii Dziecięcej w P. z rozpoznaniem zespołu (...) oraz mózgowego porażenia dziecięcego, a od 19 marca 2013 r. jest leczona w Poradni Neurologicznej dla (...) Sp. z o.o. w B.. Od 7 maja 2013 r. powódka korzysta z neurologicznej rehabilitacji funkcjonalnej w Gabinetie (...) w P. ze względu na liczne zaburzenia zarówno na poziomie strukturalnym, jak i funkcjonalnym w przebiegu mózgowego porażenia dziecięcego o charakterze tetraparezy spastycznej. Powódka nie wykonuje samodzielnie żadnych czynności ruchowych, nie mówi, nie sygnalizuje potrzeb fizjologicznych. U powódki występuje wzmożone napięcie mięśniowe ze spastyką oraz przykurcze mięśni kulszowo –goleniowych w kończynach dolnych, duże zaburzenia schematu ciała w każdej pozycji, duża asymetria tułowia. Celem rehabilitacji neurologicznej jest tonizacja napięciowa oraz zwiększenie i utrzymanie zakresu ruchów, jako etapu służącego do osiągnięcia nowych możliwości funkcjonalnych, takich jak kontrola głowy, zdolność samodzielnego obracania się czy utrzymywania pozycji siedzącej. Proces rehabilitacji obejmował dwie sesje terapeutyczne tygodniowo. Koszt jednej sesji wynosił 65 zł. Obecnie codziennie odbywa się półgodzinna sesja oraz trzy sesje w tygodniu trwające godzinę. Sesja półgodzinna kosztuje 35 zł, a godzinna 70 zł. Od 2013 r. powódka jest usprawniana w ramach programu przedszkola integracyjnego, trzy razy w tygodniu po pół godziny. Powódka została zaliczona do osób niepełnosprawnych z zaleceniem korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Z powodu znacznych trudności w przyjmowaniu pokarmów i postępującego wyniszczenia (wskaźnik Cole# a 61 %) powódka w okresie od 11 do 23 grudnia 2014 r. była leczona na Oddziale Pediatrii, Alergologii, Gastroenterologii i Ż. Dzieci dla Dzieci Starszych (...) Szpitala (...) w Ł.. Powódce założono endoskopową gastrostomię przezskórną (P.) i wdrożono żywienie dojelitowe. Przeszkolono jej matkę w zakresie obsługi P.. Powódka została wypisana do domu w stanie ogólnym dobrym, bez cech infekcji z zaleceniem karmienia przez P. mieszanką polimeryczną –N. 5 x 150 ml, stosowania płynów do P. ok. 100 ml/dobę, opieki w Poradni Gastroenterologicznej. Wizyty w Poradni Gastroenterologicznej odbywają się co 3 miesiące. 8 grudnia 2015 r. powódka została skierowana do szpitala - Centrum (...) w Ł. w celu leczenia na Oddziale Pulmonologii z powodu nawracających infekcji układu oddechowego.

/dowód: historia choroby Poradni Neurologii Dziecięcej k. 61 -64, historia choroby – (...) Centrum (...) k. 65 -66, k. 69 -73, k. 440 -orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 76, dokumentacja fotograficzna k. 77, zaświadczenie Gabinetu (...) Funkcjonalnej k. 352, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 451 -452, historia choroby – (...) Sp. z o.o. k. 453 -455, rachunki i faktury: k. 502 -506, informacja dla lekarza kierującego –skierowanie do szpitala k. 568, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki E. P.: protokół: k. 356 odwrot, k. 358, adnotacje: 00:29:06 – 00:32:01, protokół: k. 573, k. 569 odwrot -571 odwrot, adnotacje: 00:07:10 – 00:09:47, 00:16:18 – 00:23:29, 01:14:14 – 01:16:17/

Opiekę nad powódką sprawuje jej matka E. P.. Podanie powódce jednej porcji pokarmu trwa około 45 minut. Wymaga użycia strzykawki. Zwykła strzykawka kosztuje 0,30 zł, a specjalistyczna około 4 zł. Jedno opakowanie mieszanki polimerycznej kosztuje 8 zł. Po wdrożeniu żywienia dojelitowego powódka przybrała zbyt szybko na wadze. Obecnie jest karmiona 4 razy dziennie dojelitowo, a ponadto zupą, deserkami (...), kaszami ryżowymi, bananami, startymi jabłkami. Kąpiel powódki trwa około 10 minut, a zmiana ubrania około 15 -20 minut. Miejsce założenia P. wymaga zmiany opatrunku i przeczyszczenia trzy razy dziennie. Powódka ma założone pampersy przez całą dobę. W ciągu miesiąca konieczne jest zakupienie około trzech opakowań pieluch za kwotę 149,97 zł. Powódka budzi się o 6.30. Od 9.00 do 13.00 przebywa w przedszkolu integracyjnym, jeżeli jest zdrowa. W czasie infekcji dróg oddechowych, które zdarzają się często, przebywa w domu. W ciągu dnia nie śpi. E. P. wykonuje z powódką ćwiczenia, masuje

ją oraz zmienia ułożenie jej ciała. Powódka zasypia o godzinie 20.00 -21.00. Gdy ma krztuszący kaszel budzi się w nocy. Trzeba wówczas odessać wydzielinę oraz wykonać inhalację, co trwa około 10 minut. Powódka czasami odczuwa dolegliwości bólowe brzucha, które sygnalizuje płaczem. Trzeba jej wówczas podać leki przeciwbólowe rozkurczowe. Powódka ma zaawansowaną próchnicę. Usunięto jej trzynaście zębów w znieczuleniu. Powódka ma duże przykurcze łokci i ramion. W 2011 r. miała zabieg fibrotomii, który kosztował 12 500 zł. W lipcu 2015 r. miał się odbyć drugi zabieg, ale nie doszedł do skutku ze względu na brak środków finansowych. W celu zapobiegania infekcjom dróg moczowych i okolic odbytu koniecznej jest stosowanie kremów, maści i leków odkażających. S. kosztuje 27,99 zł. Powódka przyjmuje leki przeciwpadaczkowe. K. – 11,10 zł oraz baclofen – 5,58 zł. Powódka lubi głos i otoczenie dzieci. Ma wrażliwy dotyk i słuch. Rodzice powódki zamierzają przeznaczyć dochodzoną kwotę zadośćuczynienia na koszty dalszego leczenia, rehabilitacji i zapewnienie powódce specjalistycznego sprzętu. Zakup aparatu tulejkowego na podudzie w 2013 r. kosztował 2 100 zł, specjalistycznego łóżka 3 650 zł, wózka 11 000 zł. Konieczne jest również zaopatrzenie powódki w dwie poduszki próżniowe rehabilitacyjne do wyposażenia wózka i fotelika samochodowego oraz siedziska ortopedycznego stabilizującego plecy i głowę za łączną kwotę 6 531,98 zł, ortezy z ujęciem uda goleni i stopy za kwotę 11 500 zł, siedziska ortopedycznego dla dzieci za kwotę 3 600 zł, kombinezonu stymulującego napięcie mięśniowe za 3 000 zł.

/dowód: historia choroby Poradni Neurologii Dziecięcej k. 61 -64, historia choroby – (...) Centrum (...) k. 65 -66, k. 69 -73, k. 440 -orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 76, dokumentacja fotograficzna k. 77, zaświadczenie Gabinetu (...) Funkcjonalnej k. 352, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 451 -452, historia choroby – (...) Sp. z o.o. k. 453 -455, rachunki i faktury: k. 507 -508, faktury pro forma k. 563, k. 566, k. 567, zaświadczenie lekarskie k. 564, zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne k. 565 -565 odwrót, informacja dla lekarza kierującego –skierowanie do szpitala k. 568, zeznania przedstawicielki ustawowej powódki E. P.: protokół: k. 356 odwrót, k. 358, adnotacje: 00:29:06 – 00:32:01, protokół: k. 573, k. 569 odwrót -571 odwrót, adnotacje: 00:07:10 – 00:47:11, 00:58:56 – 01:04:07/

W wyniku niedotlenienia porodowego u powódki doszło do rozwoju encefalopatii niedotlenieniowo-niedokrwiennej, a w konsekwencji od uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego i rozwoju dziecięcego porażenia mózgowego, małogłowi, padaczki. Czas trwania cierpień fizycznych i niepełnosprawności dziecka jest trwały. U powódki występuje porażenie czterokończynowe. Powódka jest dzieckiem leżącym, nie siedzi, nie chodzi, nie mówi, nie wykonuje żadnych czynności ruchowych, nie sygnalizuje potrzeb fizjologicznych. Występują przykurcze mięśni kulszowo-goleniowych, duża asymetria tułowia. Powódka wymaga stałej opieki osoby drugiej oraz stałej rehabilitacji neurologicznej, której celem jest tonizacja napięciowa oraz zwiększenie i utrzymanie zakresu ruchów jako etapu służącego do osiągania nowych możliwości ruchowych: kontroli głowy, zdolności samodzielnego obracania się i utrzymywania pozycji siedzącej.

Powódka jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Uszczerbek na zdrowiu wynosi 100%. Rokowanie jest złe, gdyż mimo intensywnej rehabilitacji i usprawniania dziecko najpewniej nie osiągnie nigdy poprawy w zakresie rozwoju psychofizycznego. Dziecko jest leżące, w związku z powyższym dochodzą kolejne obawy co do funkcjonowania innych narządów i układów. Ze względu na trudności w przyjmowaniu pokarmów i narastające wyniszczenie dziecka wystąpiła konieczność wdrożenia żywienia dojelitowego. Powódka jako dziecko leżące jest narażona na powstawanie odleżyn i przykurczy. Wentylacja układu oddechowego również jest upośledzona, co prowadzi do występowania nawracających infekcji dróg oddechowych. Występują również nawracające infekcje dróg moczowych. Napady padaczkowe które towarzyszą ciężkiej postaci mózgowego porażenia dziecięcego stają się również bezpośrednim zagrożeniem życia.

/dowód: opinia biegłego w dziedzinie pediatrii i neonatologii H. S. k. 430 – 432, uzupełniająca opinia biegłego w dziedzinie pediatrii i neonatologii H. S. k. 551 – 552/

W okresie okołoporodowym u powódki doszło do uszkodzenia centralnego układu nerwowego w mechanizmie niedotlenieniowo - niedokrwiennym. Następstwem niedotlenienia było rozlane uszkodzenie istoty białej obu półkul (leukomalacja) stwierdzona w badaniu CT głowy wykonanym w kwietniu 2008 r. Uszkodzenie mózgu klinicznie manifestowało się od pierwszych dni życia powódki. Stwierdzano objawy mózgowego porażenia dziecięcego pod

postacią porażenia połowiczego obustronnego. Obecnie, w wieku 7 lat, stwierdza się u powódki mózgowo porażenie dziecięce pod postacią obustronnego niedowładów połowiczego znacznego stopnia, znacznego stopnia opóźnienie rozwoju ruchowego i psychicznego. Dziecko jest leżące - nie siada samodzielnie, nie chodzi, nie mówi, nie sygnalizuje swoich potrzeb, nie wykonuje celowych ruchów. Niedotlenienie mózgu i jego następstwa nie powodują cierpień fizycznych rozumianych jako ból. Jednak cierpienia powódki, rozumiane jako znacznego stopnia niepełnosprawność (opisana wyżej) są bardzo dużego stopnia i są trwałe.

Powódka jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Wymaga stałej opieki i pomocy w stopniu znacznie przekraczającym pomoc potrzebną innym dzieciom w tym wieku. Wymaga stałego leczenia neurologicznego (leczenie padaczkowe T., S. - leki refundowane, koszt miesięczny do 10,00 zł) oraz stałego systematycznego usprawniania. Dziecko wymaga codziennych ćwiczeń z rehabilitantem w wymiarze ok. 1 godz. dziennie i powtarzania niektórych elementów ćwiczeń przez rodziców kilka x dziennie. Koszt 1 godz. ćwiczeń - to ok.70.00 - 80.00 zł.

Skutki doznanego uszkodzenia mózgu są trwałe. Uszczerbek na zdrowiu wynosi 100% z poz. 5a (Porażenia i niedowłady a/porażenie połowicze lub paraplegie uniemożliwiający samodzielne stanie i chodzenie o -1 wg skali L.'a).

Następstwa doznanego uszkodzenia mózgu manifestują się u powódki klinicznie pełnym obrazem mózgowego porażenia dziecięcego ze wszystkimi ciężkimi objawami (porażenie połowicze obustronne spastyczne, padaczka, znacznego stopnia opóźnienie rozwoju ruchowego i umysłowego). Dalsze negatywne konsekwencje – to ewentualny brak poprawy po dalszym intensywnym usprawnianiu. Rokowania są raczej złe. Ponieważ dziewczynka jest leżąca, mogą też występować powikłania w zakresie dróg oddechowych i dróg moczowych (nawracające infekcje). Ze względu na trudności w przyjmowaniu pokarmu i narastające wyniszczenie u dziecka wystąpiła konieczność wdrożenia żywienia dojelitowego - w grudniu 2014 r. założono gastrostomię przezskórną (P.).

/dowód: opinia biegłego w dziedzinie neurologii i rehabilitacji medycznej B. S. k. 438 – 439^a /

Pismem z dnia 22 grudnia 2010 r. powódka zgłosiła szkodę (...) S.A. w W. w związku z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą przez ubezpieczyciela z (...) Zespołem (...) w P. wnosząc o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 400 000 zł oraz comiesięcznej renty z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie 3 000 zł. W dniu 24 sierpnia 2011 r. ubezpieczyciel przyznał powódce i wypłacił zadośćuczynienie w kwocie 250 000 zł wskazując, że wypłacona kwota wyczerpuje limit kwotowy określający odpowiedzialność ubezpieczyciela za jedno zdarzenie. Pismem z dnia 22 sierpnia 2011 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 750 000 zł, renty na zwiększone potrzeby w kwocie 3 000 zł miesięcznie oraz kwoty 123 000 zł tytułem renty na zwiększone potrzeby skapitalizowanej za okres od dnia zdarzenia do sierpnia 2011 r.

/dowód: kopia zgłoszenia szkody z dnia 22.12.2010 r. k. 82 -83, kopia pisma z dnia 22.08.2011 r. k. 84 -87, pismo (...) S.A. z dnia 24.08.2011 r. k. 88 – 89/

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia zasady odpowiedzialności strony pozwanej za rozstrój zdrowia powódki pod postacią mózgowego porażenia dziecięcego z niedowładem czterokończynowym spastycznym, została przesądzona prawomocnym wyrokiem wstępnym z dnia 8 kwietnia 2014 r.

Po przesądzeniu zasady roszczenia przedmiotem dalszego postępowania i rozstrzygnięcia końcowego była wyłącznie kwestia wysokości szkody.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podstawą zadośćuczynienia jest krzywda polegająca na cierpieniach fizycznych i psychicznych związanych z rozstrojem zdrowia. Art. 445 § 1 k.c. nie zawiera żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, wobec czego kryteria te zostały wypracowane przez judykaturę. Spośród funkcji spełnianych przez zadośćuczynienie współcześnie na czoło

wysuwa się funkcja kompensacyjna. Przyznana z tego tytułu suma pieniężna powinna wynagrodzić doznane przez poszkodowanego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz utratę radości życia. Ma mu również ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostaje przywrócona, przynajmniej częściowo, równowaga, która została zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego. Dla wysokości zadośćuczynienia jako świadczenia o charakterze kompensacyjnym, podstawowe znaczenie ma zawsze rozmiar doznanej krzywdy, który zależy od wielu czynników m. in. trwałości i skutków wypadku lub okresu trwania objawów chorobowych i ich nasilenia, stopnia cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywności i czasu trwania, nieodwracalności następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwa, oszpeceń), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, poczucia nieprzydatności społecznej, bezradności życiowej, wieku poszkodowanego, jego osobistej sytuacji, w tym również jego przyszłych perspektyw życiowych. Znaczenie może mieć również stopień winy sprawcy szkody i odczucia jej przez poszkodowanego. (por. wyroki SN z 12.04.1972 r., II CR 57/72, opubl. OSNCP 1972 nr 10 poz. 183; z 30.11.1999 r., I CKN 1145/99, niepubl., z 27.08.1969 r., (...), opubl. OSNCP 1970 nr 6 poz. 111; z 12.09.2002 r., IV CKN 1266/00, opubl. LEX nr 80272; z 13.03.1973 r., II CR 50/73, opubl. LEX nr 7228, z 9.11.2007 r., V CSK 245/07, opubl. (...) poz. 95).

Określając wysokość zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez powódkę Sąd uwzględnił charakter rozstroju jej zdrowia oraz jego skutki. W następstwie błędów popełnionych przez pracowników pozwanego zakładu opieki zdrowotnej w trakcie porodu powódki, doszło u niej do rozwoju ciężkiej postaci mózgowego porażenia dziecięcego, którego objawami jest porażenie połowiczne obustronne spastyczne znacznego stopnia, padaczka oraz opóźnienie rozwoju ruchowego i umysłowego znacznego stopnia. Powódka nie siada samodzielnie, nie chodzi, nie mówi, nie sygnalizuje swoich potrzeb, nie wykonuje celowych ruchów. Występuje duża asymetria tułowia oraz przykurcze mięśni kulszowo –goleniowych. Ponieważ powódka jest osobą leżącą występują powikłania w zakresie dróg oddechowych i dróg moczowych (nawracające infekcje). Ze względu na trudności w przyjmowaniu pokarmu i narastające wyniszczenie u dziecka wystąpiła konieczność wdrożenia żywienia dojelitowego.

Następstwa doznanego uszkodzenia mózgu są trwałe, a uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 100 %. Rokowania na przyszłość są złe, gdyż mimo intensywnej rehabilitacji i usprawniania powódka najpewniej nie osiągnie nigdy poprawy w zakresie rozwoju psychofizycznego, w konsekwencji będą również utrzymywać się negatywne powikłania w zakresie funkcjonowania układu oddechowego, układu moczowego oraz układu pokarmowego.

Powódka jest osobą niepełnosprawną znacznego stopnia. Wymaga stałej opieki i pomocy, stałego leczenia neurologicznego oraz stałego systematycznego usprawniania. Była kilkakrotnie hospitalizowana oraz poddawana zabiegom inwazyjnym.

Zarazem niedotlenienie mózgu i jego następstwa nie powodują u powódki znacznych cierpień fizycznych, aczkolwiek nawracające infekcje dróg oddechowych i moczowych oraz powikłania funkcjonowania układu pokarmowego niewątpliwie wywołują dyskomfort, który w przyszłości może ulec zwiększeniu wraz z nasileniem samych powikłań. Stopień cierpienia psychicznego również nie jest znaczny, ponieważ powódka ze względu na stopień swojego rozwoju umysłowego, najpewniej nie uświadamia sobie stanu swojego zdrowia, a w konsekwencji nie odczuwa utraty radości życia, nie ma poczucia nieprzydatności społecznej i bezradności życiowej.

Mimo powyższego zastrzeżenia stwierdzić należy, że stopień krzywdy doznanej przez powódkę jest ogromny. Gdyby nie doszło do popełnienia czynu niedozwolonego, powódka byłaby zdrowym dzieckiem. Miałaby wówczas możliwość doświadczenia prawidłowego, pełnego rozwoju fizycznego, psychicznego i duchowego, a następnie założenia rodziny oraz podjęcia pracy odpowiedniej do jej uzdolnień. Komfort jej życia byłby wówczas znacząco, nieporównywalnie wyższy. Na skutek popełnienia czynu niedozwolonego powódka została pozbawiona takich możliwości w sposób nieodwracalny. Tuż po urodzeniu utraciła wszystkie przyszłe perspektywy życiowe, związane z właściwym rozwojem fizycznym i umysłowym. Nie ma przy tym jakichkolwiek widoków na poprawę jej stanu zdrowia, a w konsekwencji również na polepszenie jej perspektyw życiowych.

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy odpowiednim zadośćuczynieniem będzie kwota 800 000 zł. Świadczenie w takiej wysokości będzie spełniało kompensacyjną funkcję. Uwzględnia przy tym wszystkie okoliczności obrazujące rozmiary krzywdy doznanej przez powódkę, a tym samym będzie odpowiednie do wyrządzonej szkody. Przedmiotowa kwota w polskich realiach społeczno –gospodarczych z pewnością stanowi ekonomicznie odczuwalną wartość, umożliwi poprawę komfortu życia powódki, która jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, poprzez zapewnienie powódce wysokiej klasy sprzętu rehabilitacyjnego, wszystkich niezbędnych, w tym wysokospecjalistycznych usług leczniczych i rehabilitacyjnych, ale także właściwego poziomu usług opiekuńczych oraz potrzeb w zakresie mieszkania, wyżywienia, ubrania, rozrywek. Przyznana kwota pozwoli powódce na godne funkcjonowanie w warunkach trwałej niepełnosprawności fizycznej i umysłowej, a tym samym powinna wynagrodzić olbrzymią krzywdę wyrządzoną powódce, dzięki czemu zostanie przywrócona równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego.

Ubezpieczyciel pozwanego zaspokoił częściowo roszczenie o zadośćuczynienie przyznając i wypłacając powódce kwotę 250 000 zł, w związku z czym zasądzeniu na rzecz powódki od pozwanego polegała kwota 550 000 zł.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Jak stanowi przepis art. 455 k.c. świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, tzn. bez nieuzasadnionej zwłoki (w normalnym toku rzeczy).

Sąd Okręgowy podziela ten nurt orzecznictwa, który przyjmuje, iż zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia po sprecyzowaniu przez wierzyciela co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty, przekształca się w zobowiązanie terminowe. Nie ma przy tym znaczenia, iż przyznanie zadośćuczynienia jest fakultatywne i zależy od uznania sądu oraz poczynionej przez niego oceny konkretnych okoliczności danej sytuacji, poszkodowany bowiem może skierować roszczenie o zadośćuczynienie bezpośrednio do osoby ponoszącej odpowiedzialność deliktową, a pewna swoboda sądu przy orzekaniu o zadośćuczynieniu nie zakłada dowolności, wyrok zasądający zadośćuczynienie nie ma bowiem charakteru konstytutywnego, lecz deklaracyjny (por. wyrok SN z 28 czerwca 2005 r., I CK 7/05, LEX nr 153254, wyrok SN z 14 kwietnia 1997 r., II CKN 110/97, LEX nr 550931, wyrok SN z 22 lutego 2007 r., I CSK 433/06, LEX nr 274209, wyrok SN z 6 lipca 1999 r., III CKN 315/98 OSNC 2000/2/31/52, wyrok SN z 14 stycznia 2011 r., I PK 145/10, OSNP 2012/5-6/66, wyrok SN z dnia 18 lutego 2011 r., ICSK 243/10, LEX nr 848109, wyrok SA we Wrocławiu z 12 grudnia 2012 r., I ACa 1280/12, LEX nr 1312128, wyrok SA w Gdańsku z 15 maja 2013 r., I ACa 179/13, (...) SA w G.). Pogląd o waloryzacyjnym charakterze odsetek mógł mieć uzasadnienie co najwyżej w sytuacji, gdy następował istotny spadek wartości pieniądza, a stopa odsetek była znacząco wyższa niż stopa inflacji. W ustabilizowanej sytuacji ekonomicznej tego rodzaju argumentacja nie ma dostatecznego wsparcia jurydycznego i prowadzi do tego, że interes dłużnika przemawiał będzie za niewypłacaniem wierzycielowi jakichkolwiek świadczeń, nawet bezspornych, przed lub w toku procesu i za maksymalnym przewlekaniem procesu, aby jak najdłużej korzystać z pieniędzy wierzyciela bez jakiegokolwiek wynagrodzenia (por. Jan Sztombka „Wyrokowanie o odsetkach” Przegląd Sądowy nr 2 z 2001r., wyrok SN z 25 marca 2009r. sygn. akt V CSK 370/08, wyrok SN z 18 lutego 2010 r. II CSK 439/09, Lex 602683, wyrok SA w Łodzi z 17 października 2013 r., I ACa 535/13, Portal Orzeczeń SA w Łodzi, wyrok SA w Łodzi z 6 grudnia 2013 r., I ACa 736/13, Portal Orzeczeń SA w Łodzi, wyrok SA w Łodzi z 18 grudnia 2013 r., I ACa 819/13, Portal Orzeczeń SA w Łodzi, wyrok SA w Łodzi z 28 stycznia 2014 r., I ACa 947/13, Portal Orzeczeń SA w Łodzi).

Powódka sprecyzowała roszczenie o dalsze zadośćuczynienie w piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r., w którym wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 750 000 zł w terminie do dnia 31 sierpnia 2011 r. Strona pozwana nie kwestionowała faktu doręczenia jej powyższego pisma. Powódka domagała się zasądzenia odsetek za opóźnienie od daty wniesienia pozwu. Pozew został nadany na pocztę w dniu 23 grudnia 2011 r. Uwzględniając zatem, że strona pozwana została wezwana do spełnienia świadczenia w sierpniu 2011 r., w dacie wniesienia pozwu świadczenie w zakresie uwzględnionym przez Sąd niewątpliwie było już wymagalne.

Stosownie do treści art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia odpowiedniej renty.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego renty z tytułu zwiększonych potrzeb.

Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę przyszłą, wyrażając się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie np. konieczność stałych zabiegów, rehabilitacji, specjalnego odżywiania. Przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 k.c. nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb jako następstwa czynu niedozwolonego (por. wyrok SN z 11 marca 1976 r., IV CR 50/76, OSNCP 1977, nr 1, poz. 11). Prawo poszkodowanego w wypadku przy pracy do ekwiwalentu z tytułu zwiększonych potrzeb, polegających na korzystaniu z opieki osoby trzeciej, nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany efektywnie wydał odpowiednie kwoty na koszty opieki. Okoliczność zaś, że opiekę nad poszkodowanym sprawowali jego domownicy, nie pozbawia go prawa żądania zwiększonej z tego tytułu renty uzupełniającej opartej na art. 161 k.z. (obecnie art. 444 § 2 k.c. –por. wyrok SN z 4 marca 1969 r. I PR 28/69, OSNCP 1969, nr 12, poz. 229).

Pozwany uznał żądanie pozwu w przedmiocie zasądzenia renty do kwoty po 1 000 zł miesięcznie. Przyznał zatem, że na skutek doznanego rozstroju zdrowia zwiększyły się potrzeby powódki.

Jak wynika z poczynionych ustaleń powódka jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Wymaga stałej opieki i pomocy w stopniu znacznie przekraczającym pomoc potrzebną innym dzieciom w tym wieku. Wymaga stałego leczenia neurologicznego oraz stałego systematycznego usprawniania, które powinno obejmować codzienne ćwiczenia z rehabilitantem w wymiarze około 1 godz. dziennie i powtarzania niektórych elementów ćwiczeń przez rodziców kilka x dziennie. Koszt stosowania leków przeciwpadaczkowych wynosi około 10 zł miesięcznie, a koszt 1 godziny ćwiczeń wynosi 70.00 - 80.00 zł. Następstwem rozstroju zdrowia powódki jest również konieczność całodobowego stosowania pampersów, kremów i maści zapobiegającym stanom zapalnym części ciała, na które zakładane są pieluchy, leków przeciw infekcjom dróg moczowych i oddechowych, strzykawek do żywienia dojelitowego. Czynności opiekuńcze wobec powódki, które nie byłyby konieczne, gdyby powódka była dzieckiem zdrowym obejmują: karmienie- około 3,5 godziny (4 x 45minut = 180 minut = 3 godziny, podawanie pozostałych pokarmów i napojów około 30 minut), przebieranie – 45 minut (średnio trzy razy dziennie po 15 minut), zmiana pampersów 40 -50 minut (cztery – pięć razy dziennie po 10 minut), kąpiel 10 minut, mycie zębów 20 minut (dwa razy dziennie po 10 minut), toaleta miejsca założenia endoskopowej gastrostomii przezskórnej 30 minut (trzy razy dziennie po 10 minut), ćwiczenia z powódką, masaże, zmiany ułożenia ciała, podawanie leków, odsysanie wydzieliny, inhalacje, podróże do lekarzy i placówek rehabilitacyjnych 2,5 godziny. Łącznie niezbędna opieka wynosi 8,5 godziny dziennie, a jej koszty wynoszą 2 550 zł miesięcznie (8,5 godz. x 30 dni = 255 godzin x 10 zł/godz. = 2 550 zł). Koszty niezbędnej rehabilitacji powódki wynoszą 2 100 zł (1 godz. dziennie x 70 zł x 30 dni = 2 100 zł). Koszty zakupu leków, kremów, maści, strzykawek do podawania pokarmów około 95 zł miesięcznie, a koszty zakupu pieluch 149,97 zł miesięcznie.

Zakupy żywienia w postaci deserków (...), soków dla dzieci (...), słoików (...), deserków mlecznych i kasz ryżowych za łączną kwotę 187,13 zł miesięcznie, nie mogą być uznane za następstwo zwiększonych potrzeb powódki, albowiem gdyby powódka nie doznała rozstroju zdrowia, spożywałaby niektóre z tych produktów oraz produkty przeznaczone dla dzieci w jej wieku, a wydatki na ten cel z pewnością nie byłyby niższe od wskazanej kwoty.

Łącznie zatem zaspokojenie zwiększonych potrzeb powódki wymaga poniesienia wydatków w kwocie 4 894,97 zł miesięcznie (2 550 zł + 2 100 zł + 95 zł + 149,97 zł = 4 894,97 zł) i do tej kwoty żądanie zasądzenia renty na przyszłość było zasadne. Zasądzona renta ma umożliwić zaspokojenie stałych i usprawiedliwionych potrzeb poszkodowanej, a zatem termin płatności jej miesięcznych rat określono z góry na dziesiąty dzień każdego miesiąca.

Ponieważ zwiększone potrzeby powódki utrzymują się od daty jej narodzin, żądanie zasądzenia renty skapitalizowanej za okres trzech lat wstecz było uzasadnione. Za podstawę ustalenia wysokości renty skapitalizowanej Sąd przyjął kwotę

4 894,97 zł miesięcznie za okres od 23 grudnia 2014 r. do 22 sierpnia 2015 r., czyli za 8 miesięcy oraz kwotę 4 744,97 zł za okres od 22 sierpnia 2012 r. do 22 grudnia 2014 r. to jest 28 miesięcy. Przed 23 grudnia 2014 r. powódka nie miała założonej endoskopowej gastrostomii przezskórnej, w związku z czym nie zachodziła potrzeba toalety tego miejsca, co wymaga nakładu pracy wynoszącego 30 minut dziennie. Wymiar niezbędnej opieki przed tą datą wynosił 8 godzin dziennie, a je koszty wynosiły 2 400 zł (8 godz. x 30 dni – 240 godz. x 10 zł/godz. = 2 400 zł). Renta na zwiększone potrzeby skapitalizowana za okres od 22 sierpnia 2012 r. do 22 sierpnia 2015 r. wynosi zatem $172\ 018,92\ \text{zł} / (28\ \text{m} - \text{cy} \times 4\ 744,97\ \text{zł/m-c} = 132\ 859,16\ \text{zł}) + (8\ \text{m} - \text{cy} \times 4\ 894,97\ \text{zł/m-c} = 39\ 159,76\ \text{zł}) = 172\ 018,92\ \text{zł} /$.

O odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia stanowiącego rentę Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., a renty skapitalizowanej na podstawie art. 481 § 1 i 2 w zw. z art. 455 k.c. Pismo rozszerzające żądanie pozwu o rentę, w tym rentę skapitalizowaną za trzy lata wstecz, zostało doręczone pozwanemu w dniu 31 sierpnia 2015 r., a w dniu 7 września 2015 r. zajął stanowisko co do tego roszczenia. Przyjając zatem należy, że świadczenie stało się wymagalne z dniem 7 września 2015 r., a od dnia następnego powódce przysługują odsetki za opóźnienie w jego spełnieniu.

Zgodnie z art. 189 KPC powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1970 r., III PZP 34/69 wyrażono pogląd, że w sprawie o naprawienie szkody wynikającej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia (OSNCP 1970 z. 12, poz. 217). W uzasadnieniu uchwały wskazano, iż wykładnia funkcjonalna art. 189 KPC przemawia za przyjęciem interesu prawnego w ustaleniu, jeżeli istnieje jakaś obiektywna niepewność stanu prawnego. Przykładowo, interes taki może istnieć mimo możliwości dochodzenia świadczenia z danego stosunku prawnego, jeżeli z tego stosunku wynikają dalsze skutki, których dochodzenie w drodze powództwa o świadczenie nie jest możliwe lub nie jest na razie aktualne. Dotyczy to zwłaszcza szkód na osobie, gdyż szkody te nie zawsze powstają jednocześnie ze zdarzeniem, które wywołało uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia. Są one z istoty swej rozwojowe. Poszkodowany z reguły nie może w chwili wszczęcia procesu dochodzić wszystkich roszczeń, jakie mogą mu przysługiwać z określonego stosunku prawnego. Następstwa bowiem uszkodzenia ciała są z reguły wielorakie i zwłaszcza w wypadkach cięższych uszkodzeń wywołują niekiedy skutki, których dokładnie nie można określić ani przewidzieć, gdyż są one zależne od indywidualnych właściwości organizmu, osobniczej wrażliwości, przebiegu leczenia i rehabilitacji oraz wielu innych czynników. Swoistość szkód na osobie, które występują często po upływie dłuższego czasu, oraz nieprzekraczalny dziesięcioletni termin przedawnienia roszczeń majątkowych przemawiają za przyjęciem, że dochodząc określonych świadczeń odszkodowawczych powód może jednocześnie - na podstawie art. 189 KPC - domagać się ustalenia odpowiedzialności pozwanego za ewentualną szkodę, jaka może wyniknąć dlań w przyszłości. Takie rozstrzygnięcie zapobiega także trudnościom dowodowym związanym z upływem długiego czasu, ustalenie bowiem w sentencji wyroku odpowiedzialności dłużnika za szkody mogące powstać w przyszłości wiąże raz na zawsze sąd i strony, chyba że wyrok zawierający takie ustalenie zostanie obalony.

W wyroku z dnia 11 marca 2010 r. IV CSK 410/09 Sąd Najwyższy przyjął, iż także po wejściu w życie art. 442¹ KC powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości (O.. L.).

Powódka doznała mózgowego porażenia dziecięcego pod postacią obustronnego niedowładu połowiczego znacznego stopnia i opóźnienia rozwoju ruchowego oraz psychicznego znacznego stopnia. Z upływem czasu wystąpiły negatywne konsekwencje doznanego rozstroju zdrowia w postaci nawracających infekcji dróg oddechowych, dróg moczowych oraz wyniszczenia organizmu. Powódka została skierowana do specjalistycznego szpitala w celu pogłębionej diagnostyki powtarzających się infekcji dróg oddechowych. W przyszłości mogą się pojawić dalsze negatywne konsekwencje zdrowotne powikłań okołoporodowych .

Z przedstawionych względów Sąd na podacie art. 189 k.p.c. ustalił odpowiedzialność strony pozwanej za szkody na osobie powódki które mogą powstać w przyszłości.

W pozostałym zakresie żądania pozwu podlegały oddaleniu jako wygórowane bądź nieudowodnione.

Ponieważ strona pozwana uznała powództwo o rentę z okres objęty kapitalizacją oraz na przyszłość do kwoty 1 000 zł miesięcznie, Sąd nadał wyrokowi w tej części rygor natychmiastowej wykonalności stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie I k.p.c. w zw. z art. 98 § 2 k.p.c. i art. 99 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielenia, albowiem żądania powódki zostały uwzględnione w części wynoszącej 77 %, a obrona pozwanego w części wynoszącej 23 %. Wartość przedmiotu sporu po rozszerzeniu żądania wynosiła 1 015 594 zł (750 000 zł + 199 195,20 zł + 66 398,40 zł = 1 015 593,60 zł). Żądanie zostało uwzględnione do kwoty 780 759 zł (550 000 zł + 172 018,92 zł + 58 739,64 zł = 780 758,56 zł), która stanowi 77 % wartości przedmiotu sporu.

Niezbędne koszty procesu poniesione przez powódkę wyniosły 14 417 zł i obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 14 400 zł odpowiadającej dwukrotnej stawce minimalnej określonej w § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz wydatek w kwocie 17 zł w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

W ocenie Sądu niezbędny nakład pracy pełnomocnika powódki, czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia uzasadnia przyznanie zwrotu jego wynagrodzenia w żądanej wysokości odpowiadającej dwukrotnej stawce minimalnej. Sprawa miała charakter skomplikowany ze względu na charakter czynu niedozwolonego, stanowiącego tzw. błąd lekarski. Postępowanie w sprawie trwało cztery lata i obejmowało wydanie wyroku wstępnego i końcowego oraz przeprowadzenie dowodu z kilku opinii biegłych. W jego toku pełnomocnik powódki składał liczne pisma procesowe, dowody z dokumentów mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, uczestniczył we wszystkich rozprawach, zajmował stanowisko co do wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz pism procesowych strony pozwanej.

Niezbędne koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 7 217 zł i obejmują: wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 7 200 zł odpowiadającej stawce minimalnej określonej w § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz wydatek w kwocie 17 zł w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

Uzasadnione wynikiem procesu koszty powódki, po zaokrągleniu wyników obliczeń do pełnego złotego, stanowią kwotę 11 102 zł ($14\,417\text{ zł} \times 77\% = 11\,102\text{ zł}$), a uzasadnione koszty procesu strony pozwanej wyniosły 1 660 zł ($7\,217\text{ zł} \times 23\% = 1\,660\text{ zł}$). Różnica między uzasadnionymi kosztami procesu poniesionymi przez każdą stronę, wynosząca 9 442 zł została zasądzona od pozwanego na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu.

O obowiązku uiszczenia przez stronę pozwaną kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa w łącznej kwocie 9 173 zł Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c., albowiem pozwany w tym zakresie przegrał proces. Zasądzona kwota obejmuje należną opłatę sądową od uwzględnionej części powództwa w kwocie 39 038 zł ($780\,758,56\text{ zł} \times 5\% = 39\,037,92\text{ zł}$) oraz 77 % wydatków Skarbu Państwa na koszty opinii biegłych w łącznej kwocie 7 645,67 zł, co stanowi kwotę 5 887 zł ($7\,645,67\text{ zł} \times 77\% = 5\,887\text{ zł}$).

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążenia powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, mając na uwadze odszkodowawczy charakter dochodzonych roszczeń oraz okoliczność, że ustalenie ich wysokości zależało od oceny

Sądu. Powódka jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym oraz niezdolną do samodzielnej egzystencji, a przyznane świadczenia mając służyć zrekompensowaniu doznanej krzywdy oraz zaspokojeniu zwiększonych potrzeb będących następstwem rozstroju zdrowia, nie powinny zostać uszczuplone przez pobranie należnych kosztów sądowych o oddalonej części powództwa.